நம்பகத் தன்மையான அதிகாரப் பகிர்வையே இலங்கையிடமிருந்து சர்வதேசம் எதிர்பார்க்கிறது 13ஆவது திருத்த அமுலாக்கத்தை அல்ல என்கின்றனர் இராஜதந்திரிகள்

நம்பகத்தன்மை மிக்க அதிகாரப் பகிர்வுத் திட்டம் ஒன்றையே (Credible Power Sharing Proposal) சர்வதேச சமூகம் இன்றைய நிலையில் இலங்கை அரசிடமிருந்து எதிர்பார்க்கின்றது. அரசமைப்பின் பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் திட்டம் பற்றிய அறிவிப்பை அல்ல.

கொழும்பில் சர்வதேச சமூகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இராஜதந்திரிகள் இந்தக் கருத்தை வெளியிட்டிருக்கின்றனர். இலங்கையில் சிவில் யுத்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ள தரப்புகளுக்கு இடையில் சமர சம் செய்யும் முயற்சியில் சர்வதேச சமூகம் கடந்த ஏழு, எட்டு ஆண்டுகாளாக சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்த வகையில் இப் பிரச்சினையை அமைதி வழியில் தீர்ப்பதற்கான ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை இரு தரப்புகளுமே எடுக்க வேண்டும் என சர்வதேச சமூகம் எதிர்பார்க்கின்றது என் றும் இராஜந்திரிகள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கின் றனர்.

இலங்கை இனப்பிரச்சினைக்கு இராணுவ வழி முறையில் தீர்வு காண முடியாது என் பதே சர்வதேச சமூகத்தின் ஒரே நிலைப்பாடாகும்.

அதிகாரப் பகிர்வின் மூலம் அனைவரா லும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய தீர்வு ஒன்றை அமைதி வழியில் பெற இரு தரப்புகளும் விடாது முயற்சிக்க வேண்டும் என்பதே சர்வதேச சமூகத்தின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

இதை மீறி, இராணுவ வழியிலான தீர்வில் சம்பந்தப்பட்ட தரப்புகள் முனைப்புக் காட்டுவது சர்வதேச சமூகத்தைப் பெரும் விசனத்துக்குள் ஆழ்த்தியிருக்கின்றது.

பேச்சு மூலம் அமைதித் தீர்வை எட்டு வதாயின் அதற்கான யோசனைத் திட்டம் ஒன்று அவசியம். அத்தகைய யோசனைத் திட்டம் ஒன்றின் அடிப்படையில் இரு தரப்புகளும் பேச்சு மேசைக்குச் சென்று தங்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதையே சர்வதேச சமூகம் தனது திட்டமாக மனதில் கொண்டுள்ளது. அத்தகைய சமரச முயற்சிகளை ஊக்குவித்து, முன்னெடுப்பதற்குத் தேவையான அனைத்து உதவிகளையும் வழங்கவும் சர்வதேசம் காத்துத் தயாராக இருக்கின்றது.

இரு தரப்புகளும் பேச்சு மேசைக்குச் சென்று தங்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதையே சர்வதேச சமூகம் தனது திட்டமாக மனதில் கொண்டுள்ளது.

எனவே, இப்பிரச்சினைக்குச் சுமுகத் தீர்வு காணப்பட வேண்டுமானால் சிறுபான்மையின ருக்கு நியாயமான அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்த ளிக்கும் நம்பகத் தன்மையுடைய அதிகாரப் பகிர்வுத் திட்டம் ஒன்றை அரசு தரப்பு முன்மொழியவேண்டும் என சர்வதேச சமூகம் உரிமையுடன் எதிர்பார்க் கின்றது.

ஏற்கனவே நாட்டின் சட்டத்தில் உள்ள ஒன்றை நடைமுறைப்படுத்த முயற்சிப்பதன் மூலம் அமைதித் தீர்வை எட்டிவிடலாம் என்ற இலங்கை அரசின் கருத்தை சர்வதேச சமூகம் நம்பகத் தயாராக இல்லை.

அதனால்தான் அத்தகைய தனது உத்தியை இலங்கை அறிவித்த போதிலும் அதற்கு ஆதரவான குரலையோ அல்லது அச் செயற்பாட்டை வரவேற் கும் அறிவிப்பையோ சர்வதேச சமூகம் விடுக்க வில்லை.

இந்தியா மட்டுமே இந்நடவடிக்கையை அதிகாரப் பகிர்வுக்கான முதல் நடவடிக்கை என்று மட்டும் குறிப்பிட்டு வர வேற்புத் தெரிவித்தது.

சர்வதேச சமூகம், நம்பகத் தன்மை யான அதிகாரப் பகிர்வுத் திட்டம் ஒன்று முன்வைக்கப்பட வேண்டும் என்பதையே இலங்கை அரசிடமிருந்து எதிர்பார்க்கின் றது என்ற விடயத்தை இணைத் தலைமை நாடுகளும் வெளிப்படையாகத் தெரிவிக் கத் தயாராகியுள்ளன. அத்தகைய அறிவிப்பை விடுப்பதற்கான பொருத்தமான சந்தர்ப்பத்தை அவை பார்த்துக் காத்திருக்கின்றன. இவ்வாறு இலங்கைப் பிரச்சினை விவகாரத்தில் ஈடுபாடு காட்டும் நாடுகளின் முக்கிய இராஜதந்திரிகள் உதயனுக் குத் தெரிவித்தனர்.

இந்த விவகாரத்தில் சர்வதேச சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த கருத்து நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத் தும் ஆவணங்கள், அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள் பல்வேறு வடிவுகளில் இனி வெளிவரும் என எதிர் பார்க்கலாம் என்றும் அவர்கள் கூறினர்.

- உதயன்

வெல்லும் நாள்

வெகுதூரம் இல்லை

வெற்றி அன்றி

வேறோர் சொல்

இல்லை.

13th amendment, the problem today not the solution

By Dr.Vickramabahu Karunaratne

After going through series of elaborate and far reaching discussions on united state of regions, federalism, internal self determination etc., etc., we have come back to the 13 th amendment.

The 13th Amendment is nothing more than one step forward and ten steps back! True, it was a step forward 20 years ago, when not even parity of languages considered seriously. The 13th amendment and associated changes, at least nominally, introduced parity of languages, autonomy to the Tamil homeland, and abrogation of statelessness. Of course nothing substantial happened to resolve the Tamil national problem, but introduction of all these concepts into the constitution is a victory that one must not underestimate.

The roots of the 13th amendment go back to the All Party Conference called by the late President Jayewardene. It is an all party conference (APC) to which all registered, non proscribed parties were invited.

I participated as a member of the new Sama Samaja party delegation. There were very powerful political figures in the assembly. Dr Colvin, Peter Keunaman, Vijaya , Kumar Ponnambalam, Amirthalingam and TULF leaders, Ashrof, Thondaman Sr., and many others. The government was represented by, in addition to the President, Gamini, Lalith, Hameed and others. At that time I got opportunities to participate in common seminars where Gamini and Lalith too attended.

Our Position

I found them to be sharp and witty with wisdom to listen carefully to opposite opinion. They were able to counter my arguments from their own position with clear analytic statements. At least, I was able to clarify and consolidate my own ideas by debating with them. In the assembly Hameed came out as a brilliant star, always guiding the assembly to the point of discussion. In that assembly we fought for two things.

May be he believes that his masters at Indra- prasasthi will be happy to hear that, and continue to help his military answer to the Tamil national problem.

Firstly, if the APC is seeking a political solution to the Tamil national problem then devolution should be based on nationality. Hence the Tamil homeland should be identified. Secondly, that any draft document prepared by the APC, should be first presented to the representatives of the Tamil speaking people, including the militant armed organizations, before taking any further action.

JR and MR

JR was willing to consider these suggestions seriously but he was tied down by the very forces he represented. It may not be an overstatement to say that in the history of Sri Lanka, JR will have a special place comparable to that of Bismarck of Germany.

Within two years he has become an arch reactionary Sinhala chauvinist.

This man, an arch reactionary that ruthlessly put us behind bars, threw us out of jobs and threatened with death for no reason except for blatant class interest, in 1986 turned round to compromise with the working-class forces to discuss seriously to resolve the Tamil national problem.

Until 85 my party was banned, we were in hiding to escape death, few months later I was seated face to face with JR, my class enemy, discussing the way out for the Tamil speaking people!

Today the present President MR , who never bothered even to participate in the in the APC of President JR, after twenty years has barged into the APRC of Minister Tissa, screaming that JRs 13th amendment is the golden solution to Tamil grievances.

May be he believes that his masters at Indra- prasasthi will be happy to hear that, and continue to help his military answer to the Tamil national problem.

Whether one applies the uthpatha-thithi-banga rule of Buddha or the negation of the negation rule of Hegel, the inevitable truth is that the 13 th amendment has become today the problem, and not the solution.

In the past when he was in the parliament, President MR was considered by many to be a friend of the proletariat. Within two years he has become an arch reactionary Sinhala chauvinist.

May be Mahinda wants to recreate the Ramayana to become a modern day Aryan Rama? He expects the Hanuman of Indra-prasasthi to help him to annihilate the Dravidian army of Prabha, to install a sub ruler for the Tamil province. May be Minister Douglas is the modern Vibishana in waiting! But the sad truth is that the dream of the trio Mahinda, Champika and Wimal is a bigger myth than Ramayana.

No nation can be subjugated in modern times unless the oppressed people themselves abandon the wish for freedom, liberty and self rule. Gandhi, the saint of Indian independence said that few decades ago.

The Tamils are fighting a bloody battle against a military solution and at the same time hunger, fear and anarchy are taking over the country. While this misery is going on JVP leaders are waiting till Mahinda compromises with those who are demanding a political solution.

That will be the opening for them, not to fight against the misery and destitution, but to make use of such condition to establish the dictatorship of the chauvinist grave diggers.

ஒரு பேப்பர் ORU PAPER